

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1120

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 decembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
206. — Legea acvaculturii	2–11
1.116. — Decret privind promulgarea Legii acvaculturii	11
ACTE ALE COLEGIULUI GEODEZILOR DIN ROMÂNIA	
6. — Hotărâre privind aprobarea Codului deontologic al profesiei de geodez	12–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA acvaculturii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Scopul prezentei legi este de a asigura competitivitatea activității de acvacultură în contextul dezvoltării durabile și de a contribui la creșterea economică a spațiului rural.

(2) Prezenta lege reglementează cadrul juridic privind activitatea de acvacultură și de comercializare a produselor obținute din acvacultură, când aceste activități se realizează pe teritoriul României, inclusiv în apele marine de sub jurisdicția națională a României, prin:

a) organizarea și administrarea sectorului de acvacultură;
b) privatizarea societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *societăți*, cu profit piscicol, a amenajărilor piscicole și a terenurilor pe care sunt amplasate acestea, aparținând statului;

c) administrarea societăților și regimul concesiunii sau arendării terenurilor proprietate publică și privată a statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora, indiferent de deținător, cu excepția celor aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

d) aplicarea regimului juridic al terenurilor din domeniul public și privat al statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și terenurile aferente acestora;

e) asigurarea resurselor alimentare, reprezentate de pește și alte viețuitoare acvatice, din acvacultură, activitate de interes național ce contribuie la asigurarea securității alimentare și la diversificarea alimentației, cu efecte pozitive asupra sănătății publice;

f) sprijinirea organizațiilor de producători pentru dezvoltarea durabilă a activităților de acvacultură;

g) cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea în domeniul acvaculturii;

h) formarea profesională în domeniul acvaculturii;

i) relațiile internaționale în domeniul acvaculturii;

j) punerea în aplicare a politicilor comune privind acvacultura;

k) controlul și respectarea legislației în domeniul acvaculturii;

l) răspunderi și sancțiuni.

(3) Prezenta lege reprezintă cadrul general de reglementare, pe baza căruia se emite legislația subsecventă în domeniul acvaculturii.

(4) Punerea în aplicare a activităților prevăzute la alin. (2) se realizează de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, denumită în continuare *ANPA*.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *active piscicole* — diguri, stații de pompare, instalații de alimentare/evacuare a apei, instalații/echipamente plutitoare sau submerse, canale de alimentare/evacuare a apei, canale drenoare, stații de incubație și creștere a puietului, hale de creștere a peștelui, centre administrative, unități de procesare primară, magazin de vânzare în cadrul fermei de acvacultură,

magazii de furaje, magazine de depozitare materiale și unelte pescărești, precum și alte construcții aferente care sunt necesare asigurării funcționalității acesteia;

2. *acvacultură* — activitatea de creștere sau cultivare de organisme acvatice, utilizând tehnici destinate creșterii producției organismelor în cauză, prin populare, asigurarea resurselor de hrană, protecția față de dăunători, într-un cadru în care organismele respective rămân proprietatea unei persoane fizice sau juridice pe întreaga perioadă de creștere/cultivare și recoltare;

3. *acvacultură extensivă* — tip de acvacultură în care producția se bazează pe ciclul normal al nutrienților specific ecosistemelor naturale, în sistem deschis, și în care intervențiile tehnologice sunt menite să îmbunătățească procesele naturale pentru a crește productivitatea speciilor-țintă;

4. *acvacultura intensivă* — tip de acvacultură care nu depinde de ciclul natural al nutrienților, întregul ciclu de producție fiind controlat de fermier;

5. *amenajare piscicolă mixtă* — o amenajare piscicolă de tipul unui complex de capacități de producție, conform prevederilor pct. 8;

6. *amenajare piscicolă semisistemică* — o amenajare piscicolă de tipul iazului;

7. *amenajare piscicolă sistematică* — o amenajare piscicolă de tipul unui complex de heleșteie, cu regim de alimentare și evacuare independente pentru fiecare bazin;

8. *amenajare piscicolă/fermă piscicolă* — unitatea de bază a acvaculturii, reprezentată de o capacitate de producție formată din ansamblul dintre un teren sau o zonă marină sau de apă dulce și activele piscicole amplasate pe acesta/aceasta. Amenajările piscicole sunt următoarele construcții/instalații sau un complex dintre acestea:

a) heleșteu — bazin piscicol realizat în săpătură sau umplutură, înconjurat total ori parțial de diguri, prevăzut cu canale de alimentare și de evacuare, dotat cu construcții și instalații hidrotehnice care permit gestionarea apei;

b) iaz — bazin piscicol realizat prin bararea unei văi cu un baraj, prevăzut cu instalații hidrotehnice pentru reținerea și evacuarea apei;

c) stație de reproducere controlată;

d) vivieră flotabilă — instalație plutitoare, alcătuită dintr-un cadru poliedric cu pereți din plasă, destinată creșterii peștilor sau altor viețuitoare acvatice;

e) lac de acumulare în care se practică acvacultura;

f) sistem recirculant de acvacultură;

g) instalații de acvacultură submerse;

9. *Comitetul Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc* — organismul de avizare și consultare, cu autoritate științifică în domeniul piscicol, care este format din reprezentanții instituțiilor publice și private cu atribuții specifice în domeniul resursei acvatice și al mediului de viață al acesteia;

10. *cotă* — partea din captura totală admisibilă din fiecare specie ori grup de specii, care se alocă persoanelor fizice sau juridice autorizate să desfășoare activități comerciale de pescuit;

11. *dispozitiv/aparat electric de pescuit* — instrumentul electric alimentat de o sursă de curent electric, care folosește sisteme ce creează unde electrice în apă, electrocutează resursele acvatice vii, aducându-le la suprafața apei, unde pot fi ușor pescuite;

12. *documente primare* — acele documente specifice pentru evidența desfășurării activității de acvacultură;

13. *echipamente de acvacultură* — uneltele și dispozitivele, instalațiile și mașinile utilizate în activitatea de acvacultură;

14. *efectiv piscicol* — totalitatea peștilor și a altor viețuitoare acvatice existente într-o amenajare piscicolă ca rezultat al activității de acvacultură, ce este și rămâne până la comercializare în proprietatea persoanei fizice sau juridice ce exploatează amenajarea piscicolă;

15. *fondul național de date piscicole* — totalitatea informațiilor privind amenajările piscicole și activitățile economice aferente codurilor CAEN 0321 și 0322 cuprinse în acestea, existente în România;

16. *inspector piscicol* — persoana din cadrul ANPA cu drept de inspecție și control, care are atribuții de verificare a respectării normelor naționale și a politicii comune europene în domeniul pescuitului și acvaculturii;

17. *instalație deschisă pentru acvacultură* — instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care nu este separat de mediul acvatic sălbatic prin bariere care să împiedice evadarea specimenelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;

18. *instalație închisă pentru acvacultură* — instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care implică recircularea apei și care este separat de mediul acvatic sălbatic prin bariere care împiedică evadarea specimenelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;

19. *înregistrare de acvacultură* — actul administrativ/tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru acvacultură, prin care sunt stabilite condițiile și/sau parametri de funcționare a activității de acvacultură și care conferă titularului dreptul, astfel cum este determinat în normele naționale, de a utiliza o anumită unitate de acvacultură în scopul exploatarei exclusiv pentru pescuit recreativ a efectivelor piscicole;

20. *licență de acvacultură* — actul administrativ/tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru acvacultură, prin care sunt stabilite condițiile și parametri de funcționare a activității de acvacultură și care conferă titularului dreptul, astfel cum este determinat în normele naționale, de a utiliza o anumită unitate de acvacultură/zonă marină în scopul producerii peștelui și/sau a altor viețuitoare acvatice pentru comercializare, valabil pe toată durata existenței dreptului de utilizare a amenajării piscicole, cu condiția respectării prevederilor legale;

21. *pepinieră* — unitatea de acvacultură în care se practică reproducerea sau dezvoltarea postembrionară a peștilor și a altor organisme acvatice și care urmărește obținerea materialului piscicol juvenil pentru popularea crescătoriilor;

22. *pescărie* — ansamblul de activități care privesc pescuitul, acvacultura, procesarea și comercializarea peștelui. Acest termen poate defini și un segment al acestui ansamblu pentru o specie sau un grup de specii;

23. *pescuit de control* — activități de evaluare a stocurilor de resurse acvatice vii din amenajările piscicole;

24. *pescuit de recoltă* — activități de extragere a resurselor acvatice vii desfășurate în amenajările piscicole, în vederea comercializării sau populărilor proprii;

25. *pescuit recreativ* — activități necomerciale de pescuit care exploatează resursele acvatice vii în scop de agrement sau sportiv;

26. *procesare primară* — procesul prin care peștele a fost pregătit pentru comercializare; acesta include desolizarea, eviscerarea, filetarea, porționarea, ambalarea și alte operațiuni fără adaos de ingrediente;

27. *produse din acvacultură* — organisme acvatice, în orice stadiu al ciclului lor de viață, care rezultă din orice activitate de acvacultură sau produsele derivate din acestea;

28. *registru operatorilor și unităților de acvacultură* — bază de date electronică, publică, cu caracter tehnico-administrativ, denumită în continuare *ROUA*, constituită pe baza unui program informatic unitar gestionat de ANPA, care cuprinde date despre toate unitățile de acvacultură, capacitate, tipuri de tehnologie permise, specii admise, precum și despre operatorii economici licențiați sau înregistrați pentru desfășurarea activității de acvacultură, indiferent de deținător;

29. *servicii ecosistemice* — contribuțiile directe și indirecte ale ecosistemelor la bunăstarea umană;

30. *specie alogenă* — orice exemplar viu dintr-o specie, subspecie sau taxon inferior de animale, plante, ciuperci sau microorganisme introdus în afara ariei sale naturale de răspândire; aceasta include orice parte, gameți, semințe, ouă sau propagule ale acestor specii, precum și orice hibrizi, soiuri sau rase care ar putea supraviețui și s-ar putea reproduce ulterior;

31. *specii exotice* — speciile sau subspeciile de organisme acvatice care trăiesc în afara arealului lor natural și a ariei lor de dispersie potențială, precum și organismele poliploide și speciile hibride fertile în mod artificial, indiferent de arealul lor natural sau de aria lor de dispersie potențială;

32. *specii absente la nivel local* — speciile sau subspeciile de organisme acvatice care lipsesc la nivel local într-o zonă din arealul lor natural din motive biogeografice.

CAPITOLUL II Politică structurală

Art. 3. — Responsabilitatea privind definirea și implementarea politicii referitoare la acvacultură îi revine Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin ANPA.

Art. 4. — (1) Elaborarea planului strategic național multianual pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii și a reglementărilor necesare pentru aplicarea acestuia se realizează de către ANPA.

(2) În domeniul acvaculturii ANPA are următoarele atribuții:

a) exercită în numele statului prerogativele dreptului de administrare asupra terenurilor cu destinație agricolă aparținând domeniului public al statului și exercită prerogativele dreptului de proprietate privată al statului, pe care se află amplasate amenajările piscicole și cele aferente acestora;

b) privatizează societățile cu profil piscicol și amenajările piscicole pe care le are în portofoliu/patrimoniu;

c) administrează terenurile din domeniul public și privat al statului pe care se află amplasate amenajările piscicole, precum și terenurile aferente acestora, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

d) elaborează studii de oportunitate, conform prevederilor legale în vigoare, pe baza cărora se stabilește modalitatea de concesiune/închiriere/arendare a terenurilor pe care sunt amplasate amenajări piscicole;

e) elaborează contractul-cadru național privind concesiunea sau închirierea terenurilor, perimetrelor de acvacultură sau amenajărilor piscicole deținute sau administrate de către autorități publice, precum și modul de calcul al redevenței/chiriei aferente acestora pe baza claselor de bonitate a terenurilor;

f) elaborează caietele de sarcini, în vederea concesiunii/privatizării;

g) întocmește dosarele de privatizare, în vederea privatizării societăților cu profil piscicol și a amenajărilor piscicole pe care le are în portofoliu/patrimoniu;

h) încheie contracte de concesiune/închiriere/arendă/asociere în participațiune, în vederea exploatarei terenurilor pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și a altor terenuri aferente acestora, din domeniul public și privat al statului, pe care le are în administrare;

i) încheie contracte de concesiune/închiriere/arendă, în vederea exploatarei lacurilor de acumulare și a zonelor maritime cu potențial pentru practicarea acvaculturii;

j) colaborează cu instituțiile și cu alte organe de specialitate, cu autoritățile administrației publice locale și cu alte organisme interne și internaționale implicate în activitatea de acvacultură în cadrul Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc;

k) elaborează reglementări privind funcționarea pieței produselor de pescuit și acvacultură, cu avizul Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc;

l) organizează seminare, conferințe, dezbateri și activități de consultanță piscicolă, în limita atribuțiilor, asigură și supraveghează pregătirea profesională de profil, în colaborare cu instituțiile de învățământ, organizațiile profesionale și organizațiile de producători din acvacultură;

m) facilitează/susține colaborarea și parteneriatele dintre instituțiile de cercetare-dezvoltare-inovare și sectorul privat în domeniul acvaculturii;

n) eliberează înregistrări/licențe de acvacultură și administrează ROUA, ce cuprinde toate unitățile de acvacultură de apă dulce și marină;

o) pune în aplicare politica comună în domeniul acvaculturii, prin colectarea, gestionarea și diseminarea datelor statistice, în conformitate cu activitățile prevăzute în programele de colectare a datelor și cu prevederile legislației Uniunii Europene, precum și prin monitorizare, inspecție și control;

p) realizează investiții pentru infrastructura aferentă administrării patrimoniului piscicol, precum și alte tipuri de investiții specifice;

q) avizează în regim de urgență executarea de lucrări de reparații și întreținere a digurilor și instalațiilor hidrotehnice pentru activele amplasate pe domeniul statului;

r) desfășoară orice alte activități stabilite de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

s) stimulează asocierea acvaculturilor în forme asociative cu reprezentare la nivel local, național și internațional.

Art. 5. — Politica structurală a sectorului de acvacultură se realizează prin măsuri privind:

a) dezvoltarea durabilă a acvaculturii;

b) creșterea competitivității acvaculturii;

c) simplificarea administrativă și reducerea birocrăției pentru stimularea investițiilor pe termen lung;

d) obținerea de valoare adăugată prin procesarea produselor obținute din acvacultură;

e) organizarea pieței produselor pescărești;

f) concesiunea terenurilor din domeniul public sau privat al statului, aflat în administrarea ANPA;

g) privatizarea societăților cu profil piscicol, a amenajărilor piscicole și a terenurilor aferente acestora;

h) stimularea asocierii piscicultorilor în forme asociative cu reprezentare la nivel local, național și internațional;

i) stimularea cercetării, dezvoltării și inovării în sectorul pescăresc;

j) controlul, inspecția și colectarea de date statistice;

k) colaborarea la nivel european și internațional.

Art. 6. — Dezvoltarea acvaculturii se realizează prin următoarele măsuri și acțiuni:

a) recunoașterea și stimularea formelor de acvacultură generatoare de valori de mediu;

b) îmbunătățirea sistemului de comercializare și informare a consumatorilor;

c) instruirea producătorilor din acvacultură;

d) aplicarea bunelor practici în procesele tehnologice pentru asigurarea biosecurității și siguranței alimentare a produselor din acvacultură;

e) asigurarea producției din acvacultură pentru cazuri de forță majoră;

f) protecția mediului și a biodiversității;

g) dezvoltarea cercetării și inovării în acvacultură;

h) stimularea producătorilor din acvacultură prin reglementări specifice;

i) omologarea pepinierei piscicole;

j) modernizarea tehnologiilor de reproducere și creștere a speciilor de pești și alte viețuitoare acvatice, corelate cu normele de protecție a mediului;

k) asigurarea pentru operatorii din acvacultură, în condițiile legii, a accesului la ape;

l) stabilirea unor indicatori de calitate și durabilitate ecologică, economică și socială;

m) exploatarea corespunzătoare a amenajărilor piscicole;

n) dezvoltarea acvaculturii marine și continentale, în condițiile asigurării sănătății și bunei stări a efectivelor piscicole;

o) asigurarea formării profesionale și a învățării continue în domeniul acvaculturii;

p) asigurarea pe termen lung a locurilor de muncă din acvacultură, în special în zonele rurale;

q) desfășurarea activităților economice, sportive, de învățământ, culturale și de agrement, altele decât acvacultura, pe lacurile interioare navigabile, care sunt în administrarea ANPA;

r) alte acțiuni pe care necesitățile de dezvoltare a acvaculturii le impun.

CAPITOLUL III

Zonele de acvacultură

Art. 7. — Alocarea/Stabilirea zonelor de acvacultură, identificarea amplasamentelor existente sau potențiale și structura funcțională a amenajărilor piscicole trebuie să ia în considerare obiectivele sociale, economice, de mediu și de guvernare ale dezvoltării durabile, indiferent de deținătorul dreptului de administrare sau utilizare a corpului de apă, terenului sau amenajării piscicole.

Art. 8. — Zona de acvacultură constă într-un sistem hidrologic propice acvaculturii și care cuprinde parțial sau în întregime un bazin hidrografic de la izvoare și până la vărsare, un corp de apă, o zonă costieră, pe mal ori pe mare, desemnată pentru practicarea acvaculturii.

Art. 9. — Desemnarea zonelor de acvacultură marină și în lacurile de acumulare se face la propunerea ANPA, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 10. — ANPA înregistrează toate zonele de acvacultură desemnate, precum și capacitățile de producție aferente în ROUA.

Art. 11. — Informațiile despre zonele de acvacultură sunt publice și sunt furnizate în coordonate spațiale în format GIS.

Art. 12. — Radierea unei zone de acvacultură din ROUA se poate face doar în baza unui studiu de impact, exclusiv în scopul restaurării ecologice.

CAPITOLUL IV

Vânzarea acțiunilor societăților cu profil piscicol, precum și concesiunea bunurilor proprietate publică sau privată a statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora

Art. 13. — (1) Privatizarea societăților cu profil piscicol care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă, constituite în conformitate cu Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare, administrarea

acestora până la privatizarea și concesionarea sau arendarea terenurilor proprietate publică și privată a statului, aflate în exploatarea acestora, sunt coordonate de către Comisia de privatizare, concesionare, denumită în continuare *Comisia*, organism fără personalitate juridică, constituit în cadrul ANPA.

(2) Din Comisie fac parte reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, ai ANPA, ai Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și ai Ministerului Finanțelor. Componența nominală a Comisiei se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea instituțiilor reprezentate. Atribuțiile, modul de funcționare și remunerarea membrilor se stabilesc prin același ordin.

(3) Membrii Comisiei sunt remunerați din bugetul ANPA, aprobat de ordonatorul principal de credite, respectiv de ministrul agriculturii și dezvoltării rurale. Cuantumul maxim al indemnizației lunare se stabilește prin ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale prevăzut la alin. (2), fără a putea depăși 20% din nivelul indemnizației lunare acordate prin lege pentru funcția de secretar de stat. Acordarea acestora se încadrează în bugetul ANPA.

Art. 14. — (1) La primirea din partea unui investitor interesat a unei scrisori de intenție pentru concesionarea terenului aflat în administrarea ANPA ce intră sub incidența prezentei legi, aparținând domeniului public sau privat al statului, aceasta procedează la întocmirea studiului de oportunitate în condițiile art. 308 și 309 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care investitorul interesat de concesionarea sau arendarea terenului cu destinație agricolă solicită și cumpărarea de acțiuni, cele două contracte se negociază în conformitate cu metodele și dispozițiile referitoare la privatizare prevăzute în prezentul capitol.

(3) În cazul în care investitorul este interesat numai de concesionarea sau arendarea terenului cu destinație agricolă și nu solicită și cumpărarea de acțiuni, vor putea fi concesionate sau arendate numai acele terenuri care, potrivit studiului de oportunitate întocmit, nu sunt necesare societăților pentru desfășurarea activității, potrivit obiectului lor de activitate.

Art. 15. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ANPA întocmește lista cuprinzând societățile cu profil piscicol care fac obiectul privatizării, respectiv ale căror terenuri deținute sunt oferite spre concesionare sau arendare. Lista se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și cuprinde:

a) datele de identificare ale agentului economic: denumirea societății, sediul, codul unic de înregistrare, numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului;

b) capitalul social și structura acționariatului;

c) procentul din capitalul social supus vânzării;

d) suprafața totală de teren agricol ce urmează să fie concesionată;

e) termenul-limită de declanșare a procesului de privatizare-restructurare.

Art. 16. — (1) În vederea asigurării unui proces de privatizare, respectiv de concesionare eficient și transparent, pentru fiecare societate scoasă la privatizare și nominalizată, ANPA publică în mijloacele de informare în masă anunțul publicitar elaborat pentru vânzarea acțiunilor și concesionarea terenurilor din domeniul public sau privat al statului, deținute în exploatare de acestea.

(2) Anunțul publicitar se întocmește în baza dosarului de prezentare și a studiului de oportunitate întocmit de ANPA.

(3) Anunțul publicitar cuprinde informații minime cu privire la:

a) denumirea și sediul societății;

b) numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului și codul fiscal;

c) obiectul de activitate;

d) capitalul social și numărul de acțiuni puse în vânzare;

e) structura acționariatului;

f) suprafața terenului care urmează să fie concesionată;

g) locul și data-limită de cumpărare a caietului de sarcini;

h) locul de unde se pot obține alte date;

i) locul și data-limită a depunerii ofertelor.

Art. 17. — Persoanele fizice sau juridice interesate în cumpărarea de acțiuni emise de societățile care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă și/sau în concesionarea și arendarea terenurilor aparținând domeniului public sau privat al statului depun, spre înregistrare, la sediul ANPA o scrisoare de intenție.

Art. 18. — (1) Vânzarea de acțiuni emise de societățile care fac obiectul prezentei legi se face în baza unui raport de evaluare, la prețul de piață stabilit de cerere și ofertă.

(2) Pentru societățile ce fac obiectul prezentei legi, care au datorii reprezentând mai mult de jumătate din capitalul social al acestora și care au fost scoase la vânzare de două ori fără să se înregistreze vreo ofertă, din comisia de negociere fac parte și reprezentanți ai Ministerului Finanțelor, astfel încât investitorii interesați să poată negocia atât valoarea acțiunilor, cât și valoarea totală a datoriilor și modul de stingere a acestora.

Art. 19. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, vânzarea acțiunilor către investitorii interesați se face prin următoarele metode:

a) ofertă publică;

b) negociere directă cu preselecție;

c) negociere directă;

d) licitație publică cu strigare.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, în cazul vânzării de acțiuni prin ofertă publică, salariații și membrii conducerii societății au dreptul să cumpere, în termen de 30 de zile, anterior deschiderii ofertei publice, până la 20% din acțiunile scoase la vânzare, cu reducere de până la 30% față de prețul prevăzut în oferta făcută de ANPA.

(3) În cazul vânzării de acțiuni prin negociere directă cu preselecție, asociația salariaților, constituită conform prevederilor art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, au dreptul de cumpărare preferențială a acțiunilor, în situația în care oferă un preț cu cel mult 40% mai mic decât cel mai mare preț oferit.

(4) În cazul vânzării prin negociere directă, asociația salariaților, constituită conform prevederilor art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, au dreptul să cumpere acțiuni scoase la vânzare, conform prevederilor alin. (3).

(5) În cazul vânzării de acțiuni prin licitație publică cu strigare, membrii conducerii societății au dreptul să cumpere acțiuni scoase la privatizare, conform prevederilor alin. (2).

(6) Condițiile de participare la cumpărare de acțiuni prin negociere directă cu preselecție, în condițiile prevăzute la alin. (3), formele asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, vor fi prevăzute în mod expres în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(7) Criteriul de departajare a ofertanților în cadrul ofertei publice este preț/acțiune, iar în negocierea directă cu preselectie este preț/acțiune și pregătirea de specialitate pentru persoanele fizice, iar pentru persoanele juridice, experiența în domeniul acvaculturii. În cadrul negocierii se stabilesc clauze pentru păstrarea obiectului de activitate și protecția salariaților.

(8) Criteriul de departajare a ofertanților în cadrul vânzării acțiunilor prin metoda de licitație cu strigare este preț/acțiune, iar în cadrul vânzării prin negociere directă criteriile sunt preț/acțiune, cuantumul redevenței oferite, pregătirea de specialitate pentru persoanele fizice, respectiv capacitatea tehnică și financiară și experiența în domeniul acvaculturii, pentru persoanele juridice, precum și alte criterii stabilite prin caietul de sarcini. În cadrul negocierii se stabilesc clauze pentru păstrarea obiectului de activitate și protecția salariaților.

Art. 20. — Asociațiile constituite în conformitate cu prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, pot cumpăra acțiuni emise de societățile cu profil piscicol beneficiind de următoarele facilități: plata în rate eşalonate pe o perioadă de maximum 5 ani de la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, cu avans de minimum 20% din prețul de adjudecare și cu o dobândă de 10% pe an.

Art. 21. — Veniturile obținute din dividendele aferente activelor dobândite de asociație se transferă asociației și se utilizează exclusiv pentru plata ratelor, a dobânzilor și pentru rambursarea creditelor contractate de asociație în vederea cumpărării de acțiuni.

Art. 22. — (1) Acțiunile dobândite în conformitate cu prevederile art. 19 se înscriu în registrul acționarilor societăților, iar asociațiile figurează în registrul acționarilor și sunt înscrise în registrul comerțului la poziția „Acționari”, până la plata integrală a prețului, având drept de vot în adunarea generală a acționarilor corespunzător cu numărul de acțiuni deținute.

(2) Pentru acțiunile vândute cu plata în rate acțiunile neachitate se constituie gaj și se eliberează de sarcini pe măsura achitării lor.

Art. 23. — (1) Inițiativa concesiunii o poate avea concedentul sau orice investitor interesat, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Persoanele fizice sau juridice române, inclusiv asociațiile constituite în conformitate cu prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, care doresc să concesioneze terenurile ce fac obiectul acestei secțiuni, depun o scrisoare de intenție concedentului, respectiv ANPA.

(3) După înregistrarea scrisorii de intenție, ANPA întocmește în termen de 30 de zile studiul de oportunitate conținând o evaluare tehnico-economică și caietul de sarcini al concesiunii, pe care îl depune spre aprobare Comisiei prevăzute la art. 13 alin. (1).

(4) Hotărârea Comisiei privind aprobarea concesiunii va cuprinde și procedura de concesionare, care poate fi:

a) licitație cu plic închis, dacă investitorul interesat nu a condiționat concesiunea terenului de cumpărarea de acțiuni ale societății în exploatarea căreia se află acest teren;

b) negociere directă cu preselectie, dacă investitorul interesat condiționează concesiunea terenurilor de cumpărarea de acțiuni ale societăților ce dețin în administrare aceste terenuri;

c) atribuirea directă.

Art. 24. — (1) Procedura concesiunii prin licitație cu plic închis se face într-o singură etapă și are drept scop concesiunea terenurilor din domeniul public sau privat al

statului și se aplică atunci când investitorul nu condiționează concesiunea terenurilor de cumpărarea acțiunilor societății.

(2) Selectarea ofertelor se face în baza grilei de punctare aprobate în caietul de sarcini, care are ca principale elemente:

a) redevența oferită;

b) capacitatea tehnică de a exploata bunul ce face obiectul concesiunii;

c) valoarea investițiilor propuse și posibilitățile financiare de realizare a acestora.

Art. 25. — (1) Concedentul încheie contractul de concesiune cu ofertantul cel mai bine plasat, în baza grilei de punctare. Condițiile care au condus la declararea drept câștigător al concesiunii vor fi obligatoriu clauze în contract.

(2) Contractul de concesiune cuprinde clauza referitoare la împărțirea responsabilităților de mediu între concedent și concesionar.

(3) La expirarea contractului de concesiune beneficiarul este obligat să restituie liber de orice sarcini terenul încredințat prin contract, inclusiv investițiile realizate.

Art. 26. — Procedura concesiunii prin negociere directă cu preselectie se aplică în cazul în care investitorul interesat condiționează cumpărarea acțiunilor societății care face obiectul prezentei legi de concesiunea terenurilor deținute în exploatare de către societate.

Art. 27. — Prin derogare de la prevederile art. 315 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, terenurile pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și terenurile aferente acestora, care nu fac parte din capitalul social al societăților cu profil piscicol, se atribuie direct spre concesionare investitorilor care au cumpărat pachetul majoritar de acțiuni sau active ce implică necesitatea exploatarea amenajării piscicole, la cererea deținătorilor de active, cu excepția celor aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 28. — Concesionarea prin atribuire directă se face pe perioada existenței activelor ce implică exploatarea terenului, dar nu mai mult de 49 de ani.

Art. 29. — În cazul procedurii de concesionare, nivelul minim al redevenței se aprobă de către Comisie.

Art. 30. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 363 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora, în baza unui studiu de oportunitate realizat de către ANPA și aprobat prin hotărâre a Guvernului, se pot vinde direct proprietarilor de active piscicole amplasate pe acestea care transmit o scrisoare de intenție, fac dovada cu documente financiar-contabile că au desfășurat activități de acvacultură în ultimii 5 ani și se obligă să mențină activitatea de acvacultură minimum 25 de ani.

(2) Terenurile prevăzute la alin. (1) care fac obiectul vânzării sunt înscrise în cartea funciară cu sarcini privind interdicția de înstrăinare pe o durată de 25 de ani.

(3) Verificarea menținerii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează de către ANPA, la fiecare 5 ani, iar în situația în care acestea nu se respectă terenurile care fac obiectul contractelor de vânzare-cumpărare pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora revin în domeniul privat al statului.

(4) Prețul de vânzare al terenului se stabilește în funcție de bonitatea terenului, care va fi determinată în baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat de Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România.

(5) Prețul de vânzare al terenului poate fi achitat în rate de către proprietarii activelor în următoarele condiții:

a) avans 10% din prețul de vânzare;

b) rate semestriale eşalonate pe un termen de până la 10 ani;

c) perceperea unei dobânzi anuale la nivelul ratei lunare a dobânzii de referință a Băncii Naționale a României de la data facturării.

(6) Administratorul terenului în numele statului solicită cumpărătorului constituirea de garanții pentru asigurarea plății, prin:

- a) scrisoare de garanție emisă de o bancă comercială; sau
- b) constituirea unei ipotece pe terenul care face obiectul vânzării, până la achitarea în totalitate a plății.

CAPITOLUL V

Vânzarea activelor

Art. 31. — (1) Dacă în urma ofertării unei societăți și a oferirii de facilități nu au fost înregistrate cereri de cumpărare de acțiuni se poate proceda la divizarea societății pe ferme și centre de profil, în baza unui studiu de fezabilitate și cu aprobarea adunării generale a acționarilor, potrivit mandatului special acordat de ANPA sau la restructurarea societății, prin vânzarea de active și concesionarea ori arendarea terenurilor, în conformitate cu prevederile prezentului capitol.

(2) *Ferma piscicolă*, definită ca fiind unitatea de producție ce însumează infrastructura investițională și terenurile aferente necesare în vederea desfășurării procesului de producție piscicolă, constituie cea mai mică subdiviziune a unei societăți cu profil piscicol supusă privatizării. Ferma piscicolă poate fi divizată numai în cazurile de dizolvare sau lichidare.

(3) ANPA vinde activele fermelor piscicole din patrimoniu în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 32. — (1) Vânzarea activelor societăților se face în baza unui studiu de oportunitate, la propunerea consiliilor de administrație ale societăților, avizat de ANPA și aprobat de adunarea generală a acționarilor.

(2) Vânzarea activelor prevăzute la alin. (1) se efectuează pe bază de licitație cu strigare sau în plic închis cu adjudecare, la prețul cel mai bun oferit.

(3) Procedura prevăzută la alin. (1) și (2) se aplică și în cazul perfectării unui contract de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, dacă în contractul de leasing nu s-a prevăzut altfel.

(4) Reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliile de administrație ale societăților ce dețin în administrare terenuri pe care sunt amplasate amenajări piscicole au obligația să întocmească lista cuprinzând activele neutilizate, în vederea avizării acestora de către ANPA și publicării ei în presă.

Art. 33. — (1) La cumpărarea de active aparținând societăților ce fac obiectul prezentei legi nu au dreptul să participe membrii adunării generale a acționarilor sau ai consiliului de administrație al societății vânzătoare.

(2) Sumele realizate din vânzarea activelor societăților care fac obiectul prezentei legi vor fi utilizate de către acestea pentru:

- a) rambursarea datoriilor;
- b) efectuarea de investiții;
- c) finalizarea activității din principalul obiect de activitate.

(3) Sumele prevăzute la alin. (2) nu pot fi utilizate pentru plata drepturilor salariale.

Art. 34. — (1) Societățile cu profil piscicol sau ANPA, care au în derulare contracte de locație de gestiune, de închiriere sau asociere în participațiune pentru activele piscicole, pot vinde prin negociere directă sau pot încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare cu locatarii, chiriașii sau asociații secunzi, dacă aceștia au efectuat investiții în activele utilizate și nu au obligații restante față de societate sau față de ANPA.

(2) Contractul de vânzare sau de leasing se încheie în baza raportului de evaluare acceptat de părți și cu scăderea valorii investițiilor efectuate de locatar, chiriaș sau asociat secund.

(3) Încheierea contractelor de vânzare sau de leasing de către societățile cu profil piscicol este condiționată de aprobarea prealabilă a ANPA.

Art. 35. — Societățile cu profil piscicol pot vinde, cu aprobarea prealabilă a ANPA, în condițiile stabilite de adunarea generală a acționarilor și de consiliul de administrație, active cu plata în rate salariaților, precum și altor forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, în următoarele condiții:

a) avans minimum de 20% din prețul aprobat de adunarea generală a acționarilor și de consiliul de administrație, dar nu mai mic decât valoarea contabilă a acestuia;

b) rate eșalonate pe un termen de până la 5 ani;

c) dobândă anuală de 10%.

Art. 36. — Contractele de vânzare de active vor avea clauze ferme pentru respectarea legislației în vigoare privind protecția mediului.

Art. 37. — Nu fac obiectul prevederilor art. 31-36 corpurile de apă cu folosință complexă și căile navigabile.

CAPITOLUL VI

Accesul la resursele de apă și gestionarea acestora

Art. 38. — (1) Apa este pentru organismele acvatice mediul de viață și trebuie asigurată cu excepția utilizării pentru consumul uman.

(2) Volumele de apă care tranzitează amenajările piscicole deschise direct sau indirect prin canale de aducțiune, indiferent de administratorul căilor de acces către sursa de apă, se plătesc.

(3) Autorizația de gospodărire a apelor este emisă pe o perioadă de minimum 5 ani cu posibilitate de prelungire, iar în cazul apariției unor modificări față de documentația inițială în baza căreia s-a obținut autorizația de gospodărire a apelor inițială titularul acesteia solicită printr-o nouă documentație reautorizarea.

(4) Administratorul canalelor de irigații și desecări are obligația să asigure condițiile de funcționare a acestora în vederea asigurării volumului de apă necesar alimentării, fără costuri, până la limita amenajării piscicole.

(5) Determinarea debitelor și volumelor de apă alimentate sau evacuate în și din amenajările piscicole deschise se face cu metode sau mijloace aprobate prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

(6) În cazul lacurilor de acumulare și iazurilor care au inclusiv folosință în irigații, activitatea de acvacultură trebuie să respecte prevederile Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Locațiunile care urmăresc asigurarea folosinței unui bun în scopul practicării activității de acvacultură, încheiate de persoanele care, potrivit legii, nu pot face decât acte de administrare, se încheie pe o perioadă de maximum 35 de ani.

(8) Procedura de derulare a locațiunii în scopul practicării acvaculturii se desfășoară în condițiile art. 333 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39. — (1) Practicarea acvaculturii în lacurile de acumulare și în zonele de acvacultură din Marea Neagră este administrată de ANPA și de către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, dacă habitatele piscicole se află în perimetrul acesteia din urmă, prin încheierea de contracte de concesiune pentru exploatarea potențialului de acvacultură.

(2) Lacurile de acumulare și zonele de acvacultură din Marea Neagră vor fi înregistrate în ROUA.

(3) Introducerea speciilor de pești și a altor culturi în amenajările marine, indiferent de proveniența lor, se face cu avizul ANPA și al autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Art. 40. — (1) Creșterea peștelui și altor organisme acvatice în viviere flotabile impune asigurarea biosecurității, a furajelor și a calității mediului acvatic.

(2) Vivierele flotabile și instalațiile de acvacultură submerse, în care se practică acvacultura intensivă, pot fi amplasate în Marea Neagră și în lacuri de acumulare cu folosință complexă care asigură condiții optime pentru această activitate, în baza unui studiu de impact de mediu.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 48 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, vivierele flotabile și instalațiile de acvacultură submerse, în care se practică acvacultura extensivă, pot fi amplasate în Marea Neagră și în lacuri de acumulare cu folosință complexă care asigură condiții optime pentru această activitate în baza unei notificări transmise administratorului corpului de apă respectiv, cu precizarea coordonatelor GPS ale amplasamentului înregistrat în ROUA.

(4) În apele de frontieră, apele maritime interioare și în marea teritorială, vivierele flotabile pot fi amplasate doar cu avizul prealabil al organelor Poliției de Frontieră.

Art. 41. — (1) Autoritatea publică centrală responsabilă de gestionarea resurselor de apă are obligația de a asigura prin schemele directoare și de management ale bazinelor hidrografice și prin programele de măsuri aferente acestora debitele și volumele necesare amenajărilor piscicole care să îndeplinească parametrii de calitate, conform legislației în vigoare.

(2) Evacuarea totală sau parțială ori umplerea lacurilor de acumulare care nu sunt utilizate ca surse pentru rețelele de apă potabilă, în sezonul de toamnă-primăvară, se face pe cheltuiala deținătorului înregistrării/licenței de acvacultură, fără afectarea echilibrului hidrologic/hidrografic.

Art. 42. — Operatorii economici înregistrați/licențiați pentru activitatea de acvacultură au, în raport cu resursa de apă utilizată, obligația de a asigura conservarea, protecția și îmbunătățirea mediului acvatic, în condițiile utilizării durabile a resurselor de apă, având la bază principiile precauției, prevenirii, evitării daunelor la sursă și „poluatorul plătește”.

CAPITOLUL VII

Administrarea efectivelor acvatice

Art. 43. — Utilizarea speciilor de pești și a altor organisme acvatice în amenajările piscicole se poate face doar în condițiile stabilite prin înregistrarea/licența de acvacultură.

Art. 44. — Adăugarea sau eliminarea unor alte specii din portofoliul de specii al deținătorului înregistrării/licenței de acvacultură, cu excepția speciilor exotice sau absente la nivel local, se face prin notificarea ANPA și a autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului, care avizează. ANPA operează modificările în ROUA în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea acestora.

Art. 45. — (1) Autoritatea publică competentă de punere în aplicare a reglementărilor privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local este ANPA și autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului.

(2) Decizia ANPA de emitere a permisului de introducere în acvacultură a speciilor exotice și absente la nivel local ia în considerare rezoluția Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc.

(3) ANPA ține evidența introducerilor și a transferurilor într-un registru care conține în ordine cronologică toate cererile făcute și documentația aferentă colectată înainte de emiterea unui permis și pe durata perioadei de monitorizare. Registrul este pus gratuit la dispoziția statelor membre și a publicului.

(4) Procedura de emitere sau retragere a permisului de introducere sau de transfer al speciilor exotice sau absente la nivel local în acvacultură se aprobă prin hotărâre a Guvernului

în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 46. — Asigurarea unei bune stări a efectivelor piscicole pe toată durata ciclului de producție este o condiție obligatorie pentru menținerea înregistrării/licenței de acvacultură.

Art. 47. — Buna stare a efectivelor piscicole în piscicultură se obține prin măsuri care vizează:

a) proiectarea, construcția și managementul amenajărilor piscicole;

b) încadrarea de personal calificat cu studii superioare sau studii medii de specialitate;

c) asigurarea condițiilor de densitate, furajare și creștere adecvate speciilor și tehnologiei declarate la înregistrare/licențiere prin care să se asigure că efectivele au spațiu vital suficient, beneficiază de hrană de bună calitate și adecvată cerințelor energetice aferente speciei, dispun de oxigen dizolvat suficient pentru necesarul metabolic;

d) asigurarea măsurilor de intervenție rapidă în cazuri de urgență, hipoxii, patologii;

e) asigurarea tratamentelor optime disponibile pentru incidențele patologice curente;

f) reducerea stresului pe toată durata ciclului de creștere generat de manipulări inadecvate, prădători și condiții de viață neconforme, cum ar fi lipsa de apă, de furaje, de tratamente.

Art. 48. — Măsurile adoptate pentru asigurarea bunei stări a efectivelor piscicole sunt asumate de către operator în documentația de obținere a înregistrării/licenței de acvacultură.

Art. 49. — Deținătorul înregistrării/licenței de acvacultură face dovada asigurării evidențelor tehnologice, prin documente primare în formă scrisă sau electronică, printr-un program informatic.

CAPITOLUL VIII

Controlul aspectelor ihtiopatologice/patologice și acordarea compensațiilor

Art. 50. — Incidențele ihtiopatologice sunt documentate prin analize de laborator autorizate și tratate potrivit celor mai bune informații științifice disponibile.

Art. 51. — Pentru diminuarea incidențelor patologice fermierul adoptă măsuri profilactice asigurându-se că acestea se bazează pe cunoștințe științifice demonstrate ori pe experiența demonstrată a fermierului sau a personalului angajat.

Art. 52. — Administratorul unității de acvacultură întreprinde măsurile pentru limitarea răspândirii bolilor și epizootiilor.

Art. 53. — (1) Pentru amenajările piscicole amplasate în arii naturale protejate de interes comunitar, parte a rețelei ecologice europene NATURA 2000, se acordă compensații din Fondul de mediu pentru pierderile de producție cauzate de păsările și mamiferele ihtiophage, precum și a celor cauzate de restricțiile prevăzute de planurile de management, care afectează competitivitatea.

(2) Modul de calcul și de plată a compensațiilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor și de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Compensațiile acordate nu pot exclude dreptul deținătorilor înregistrării/licențelor de acvacultură de a adopta măsuri eficiente de diminuare a pagubelor și de menținere a funcționalității exploatarei piscicole.

CAPITOLUL IX

Registrul operatorilor și unităților de acvacultură

Art. 54. — (1) Înscrierea operatorilor din acvacultură în ROUA este condiționată de dovada existenței personalului

calificat, a apartenenței la o organizație profesională sau de producători recunoscută de ANPA ori de existența unui contract cu un centru de gestionare, de înlocuire și de consiliere pentru fermele de acvacultură, autorizat.

(2) Orice modificare privind unitatea de producție sau deținătorul înregistrării/licenței de acvacultură trebuie notificată ANPA, în vederea actualizării ROUA și eliberării unei noi înregistrări/licențe de acvacultură, după caz.

(3) Înscrierea în ROUA și eliberarea înregistrării/licenței de acvacultură se realizează în condițiile stabilite de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea ANPA.

(4) Solicitantul înregistrării/licenței de acvacultură depune o singură documentație la ANPA, aceasta din urmă îndeplinind rolul de ghișeu unic.

(5) Unitățile de procesare, ambalare sau reambalare a caviarului, persoanele fizice sau juridice care desfășoară operațiuni de creștere în captivitate a speciilor de sturioni ori cele care desfășoară activități de export cu specimene de sturioni au obligația de a se înregistra la autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în calitate de autoritate de management CITES, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi sau în termen de 30 de zile de la data începerii activității, după caz, precum și de a transmite de îndată orice modificare legată de datele comunicate în vederea înregistrării.

(6) Autoritățile competente pentru operarea înregistrărilor din baza de date pentru Registrul CITES al loturilor de sturioni din crescătoriile din România sunt: autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, respectiv agențiile județene pentru protecția mediului, iar pentru Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

(7) Practicarea acvaculturii extensive nu necesită autorizarea din punctul de vedere al protecției mediului.

(8) Schimbarea parțială sau totală a destinației capacităților de producție din acvacultură se face în temeiul prevederilor legale și în baza unor studii de evaluare a impactului de mediu și este aprobată prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, doar dacă utilizarea terenului pentru acvacultură nu mai este posibilă și serviciile de mediu aduse de existența fermei piscicole sunt nesemnificative sau compensate prin alte măsuri ce oferă servicii de mediu similare.

CAPITOLUL X

Organizațiile sectorului de acvacultură

Art. 55. — Persoanele juridice de drept privat care dețin sau administrează capacități de producție pentru acvacultură se pot constitui, la libera lor inițiativă, în organizații, profesionale sau de producători, cu scopul practicării unei acvaculturi durabile, al îmbunătățirii condițiilor de producție și al creșterii competitivității membrilor acestora.

Art. 56. — Membrii organizațiilor comunică datele de producție către organizație și vând produsele pentru care s-au asociat, cu respectarea normelor interne ale organizației și a prevederilor legale în vigoare, în scopul îmbunătățirii calității produselor, adaptării volumului ofertei la cerințele pieței și creșterii valorii adăugate.

Art. 57. — (1) La propunerea ANPA, prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, se stabilesc criteriile de recunoaștere/retragere, după caz, a organizațiilor de producători/profesionale din sectorul pescăresc, precum și drepturile și facilitățile acordate acestora.

(2) Activitatea economică desfășurată de membrii organizațiilor în zonele geografice în care s-au constituit reprezintă criteriul principal de recunoaștere.

Art. 58. — Organizațiile de producători, organizațiile profesionale și organizațiile patronale și sindicale ale personalului din sector au statutul de entități reprezentative în procesul consultativ de adoptare a deciziilor în cadrul Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc.

CAPITOLUL XI

Organizarea pieței produselor pescărești

Art. 59. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la propunerea ANPA, stabilește măsuri privind producția, comercializarea, procesarea și prelucrarea produselor obținute din acvacultură pentru:

a) respectarea standardelor de calitate a produselor din acvacultură pe toată durata procesului de producție, prelucrare/procesare și comercializare, pentru a asigura trasabilitatea, transparența pe piață și pentru a face posibilă informarea corespunzătoare a consumatorilor, în special în ceea ce privește natura produsului;

b) respectarea normelor privind comercializarea produselor rezultate din acvacultură;

c) încurajarea și sprijinirea procesării și prelucrării produselor din acvacultură;

d) îmbunătățirea calității și promovarea produselor din acvacultură;

e) mărirea gradului de utilizare și creștere a valorii adăugate a materiei prime obținute din acvacultură.

(2) Autoritățile administrației publice locale facilitează accesul producătorilor în piețe locale, în colaborare cu parteneri din mediul economic asociativ, cu respectarea măsurilor privind comercializarea și procesarea produselor obținute din pescuit și acvacultură stabilite de ANPA.

Art. 60. — (1) În scopul mării gradului de utilizare a materiei prime și de creștere a valorii, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale elaborează cadrul de reglementare pentru susținerea activității de procesare a produselor provenite din acvacultură.

(2) Măsurile de sprijin sunt îndreptate către:

a) diversificarea produselor;

b) îmbunătățirea calității produselor;

c) elaborarea de norme și standarde;

d) folosirea resurselor excedentare sau subutilizate;

e) utilizarea subproduselor;

f) încurajarea organizațiilor profesionale și interprofesionale;

g) funcționarea optimă a efectivelor piscicole;

h) reducerea impactului asupra mediului înconjurător.

CAPITOLUL XII

Cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea în domeniul acvaculturii

Art. 61. — Pentru atingerea obiectivelor privind creșterea competitivității activității de acvacultură, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale coordonează, promovează, sprijină și încurajează cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea în domeniul acvaculturii.

Art. 62. — Direcțiile și obiectivele de cercetare-dezvoltare-inovare pentru domeniul acvaculturii, prevăzute în cadrul Strategiei sectoriale, respectiv Programul sectorial de cercetare-dezvoltare-inovare, sunt aprobate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la propunerea ANPA, cu avizul Comitetului Consultativ Național pentru Sectorul Pescăresc.

Art. 63. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin ANPA, promovează și susține parteneriatele de cercetare-dezvoltare-inovare în domeniul acvaculturii între autorități, institute de cercetare de profil și agenți economici/organizații de producători.

Art. 64. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale susține și colaborează cu instituțiile de cercetare și învățământ din

domeniul acvaculturii în vederea furnizării de date științifice în scopul elaborării politicilor, reglementărilor și deciziilor pentru dezvoltarea și asigurarea competitivității sectorului.

CAPITOLUL XIII

Formarea profesională și instruirea personalului

Art. 65. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării inițiază și susține programe de formare profesională în domeniul acvaculturii, la toate nivelurile de calificare, inclusiv prin utilizarea fondurilor europene.

Art. 66. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale susține organizațiile de producători care derulează programe de formare profesională și de instruire continuă a personalului care lucrează în acvacultură și în domeniile conexe, precum prelucrarea, procesarea, comercializarea peștelui provenit din acvacultură și turismul piscicol, inclusiv prin utilizarea fondurilor europene.

Art. 67. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale contribuie la finanțarea participării organizațiilor de producători recunoscute la organisme relevante europene și internaționale, cu încadrarea în prevederile bugetare proprii.

CAPITOLUL XIV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 68. — Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi de către persoane fizice sau juridice atrage, după caz, răspunderea administrativă, civilă sau penală.

Art. 69. — (1) Pentru a se asigura de respectarea legislației în domeniul acvaculturii, procesării, transportului, comercializării produselor din acvacultură și activităților conexe, ANPA organizează acțiuni permanente de inspecție și control.

(2) Persoanele supuse controlului au obligația să permită accesul la sediile și punctele de lucru ale unităților controlate, la toate navele/ambarcațiunile auxiliare, uneltele și instalațiile de recoltare, fermele și instalațiile de acvacultură, construcțiile-anexe, mijloacele de transport, unitățile de procesare, comercializare și alimentație publică și să pună la dispoziția personalului cu drept de inspecție și control toate documentele și mijloacele necesare îndeplinirii funcției de inspecție și control și, totodată, să furnizeze date statistice în conformitate cu activitățile prevăzute în programele statistice și actele juridice comunitare în domeniul sectorului pescăresc.

(3) Procedura de inspecție și control se stabilește de către ANPA, prin ordin al președintelui.

Art. 70. — Neîndeplinirea de către titularul înregistrării/licenței de acvacultură a măsurilor legale dispuse de personalul cu drept de inspecție și control, la termenele și în condițiile stabilite, constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei.

Art. 71. — Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 35.000 lei:

a) introducerea în amenajările piscicole, fără avizul ANPA și al autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului, prevăzut la art. 39 alin. (3) și art. 44, a altor specii decât cele admise prin înregistrarea/licența de acvacultură;

b) refuzul de a permite accesul personalului cu drept de inspecție și control în zonele prevăzute la art. 69 alin. (2);

c) desfășurarea activității de acvacultură fără a deține înregistrare/licență de acvacultură, conform prevederilor art. 2 pct. 19 și 20.

Art. 72. — Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 80.000 lei:

a) distrugerea sau degradarea din culpă a digurilor, barajelor și canalelor, a taluzurilor și malurilor, a instalațiilor hidrotehnice aferente amenajărilor piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;

b) reducerea din culpă a debitului de apă pe cursurile de apă naturale sau amenajate, dacă prin aceasta se periclitează existența resurselor acvatice vii din cadrul amenajărilor piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;

c) distrugerea, degradarea sau micșorarea din culpă a zonelor de protecție perimetrală a amenajărilor piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;

d) neasigurarea debitului de apă necesar sau a dreptului de servitute în cazuri de forță majoră, în vederea dezvoltării normale a faunei piscicole din amenajările piscicole, în aval de o lucrare de barare;

e) aruncarea sau depozitarea rumegușului, deșeurilor menajere și zootehnice și a oricăror materii și materiale, produse și substanțe poluante pe malurile amenajărilor piscicole;

f) neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice ce au ca sursă de apă amenajările piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;

g) neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale.

Art. 73. — (1) Extragerea peștelui, precum și a apei din amenajările piscicole fără acordul administratorului fermei piscicole constituie infracțiunea de furt, prevăzută de art. 228 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Tentativa se pedepsește potrivit art. 232 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 74. — (1) Sunt supuse confiscării, potrivit art. 112 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, uneltele, ambarcațiunile de pescuit cu motoarele și rezervoarele aferente, mijloacele de transport, armele de foc și orice alte bunuri folosite la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 228 și 229 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Produsele din acvacultură rezultate din săvârșirea infracțiunilor, constând în pește, icre, alte viețuitoare și produse acvatice, sunt supuse confiscării în condițiile art. 249 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația în care proprietarul este autor sau, după caz, complice la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de prezenta lege, produsele de acvacultură prevăzute la alin. (2) se valorifică în condițiile legii.

(4) Valorificarea produselor din acvacultură confiscate se face la prețul pieței de achiziție cu ridicata practicat de către operatorul economic căruia îi sunt predate acestea, calculat ca medie aritmetică a ultimelor 3 prețuri de achiziție obținute de la furnizorii acestuia, pentru produsele din acvacultură identice. Dovada stabilirii prețului de comercializare a produselor din acvacultură confiscate se face prin documentele fiscale de achiziție.

(5) Pentru produsele din acvacultură confiscate prevăzute la alin. (2), care necesită depozitare sau distrugere, costurile operațiunilor sunt imputate făptuitorului.

(6) Confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravențiile prevăzute la art. 71 și 72 se dispune în condițiile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Navele sau ambarcațiunile de pescuit, cu motoarele și rezervoarele aferente, autovehiculele și alte bunuri neinterzise de lege la deținere/utilizare confiscate, care au fost folosite la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de prezenta lege, se preiau în

folosință gratuită de către structura din care face parte organul de inspecție și control, pentru a fi folosite în activități de combatere a infracțiunilor/contravențiilor piscicole, până la rămânerea definitivă a unei decizii/hotărâri prin care se dispune restituirea bunurilor confiscate.

(8) Odată cu restituirea bunurilor confiscate, folosite în condițiile alin. (7), instituția care a beneficiat de folosința acestora restituie proprietarului contravaloarea gradului de uzură de la momentul folosinței și până la momentul restituirii. Eventualele pagube aduse bunurilor menționate mai sus sunt suportate de instituția din care face parte persoana care a produs paguba.

(9) În cazurile de confiscare a produselor din acvacultură prevăzute la alin. (2), organele de inspecție și control dispun de îndată valorificarea lor în condițiile legii, inclusiv prin donație către unități de asistență socială sau către orice altă entitate de utilitate publică.

(10) Operațiunile de distrugere a bunurilor interzise de legile în vigoare sunt filmate, iar înregistrările video sunt stocate pentru o perioadă de minimum 3 ani de către organul de inspecție și control. De asemenea, bunurile ce necesită condiții speciale de distrugere sunt predate operatorilor economici specializați, urmând a fi încheiat un proces-verbal.

(11) Instituțiile de inspecție și control desemnează persoane din rândul personalului propriu care să se ocupe în mod special de valorificarea bunurilor confiscate, iar conducerile instituțiilor de inspecție și control încheie parteneriate cu Ministerul Afacerilor Interne în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(12) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, procedurile necesare punerii în aplicare a dispozițiilor alin. (1)-(11) se stabilesc prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

Art. 75. — (1) Pe lângă organele de urmărire penală, sunt competente să efectueze acte de constatare pentru faptele prevăzute la art. 73 și persoanele cu drept de inspecție și control

din cadrul ANPA, Gărzii Naționale de Mediu, Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, precum și ofițerii și agenții din cadrul Poliției Române și Poliției de Frontieră Române, ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române cu drept de control și personalul silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, conform prevederilor art. 61 din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) au obligațiile organelor de constatare a infracțiunilor, prevăzute de Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 70-72 se fac de către personalul prevăzut la alin. (1).

Art. 76. — Contravențiilor prevăzute la art. 70-72 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL XV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 77. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 1 alin. (2) lit. e) și l), art. 2 pct. 1 și 2, art. 4 alin. (3) lit. d) și alin. (5), art. 26 lit. e)-h), art. 43-45, art. 46¹, 46², 47 și art. 61 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

(2) În tot cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „pescuit și acvacultură” se înlocuiește cu sintagma „pescuit”.

Art. 78. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, elaborează și aprobă, prin hotărâre a Guvernului, normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 4 decembrie 2025.

Nr. 206.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET privind promulgarea Legii acvaculturii

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea acvaculturii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 4 decembrie 2025.

Nr. 1.116.

ACTE ALE COLEGIULUI GEODEZILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL GEODEZILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Codului deontologic al profesiei de geodez

În temeiul art. 25 alin. (1) lit. a) și al art. 30 din Legea nr. 267/2024 privind organizarea, exercitarea profesiei de geodez, precum și înființarea Colegiului Geodezilor din România,

Conferința națională a Colegiului Geodezilor din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Codul deontologic al profesiei de geodez, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele interimar al Colegiului Geodezilor din România,
Mircea Afrăsinei

București, 13 noiembrie 2025.
Nr. 6.

ANEXĂ

CODUL DEONTOLOGIC al profesiei de geodez

CAPITOLUL I

Dispoziții generale — introducere și principii pentru exercitarea profesiei

SECȚIUNEA 1

Introducere

Art. 1. — (1) Prin prezentul cod deontologic al profesiei de geodez, denumit în continuare *cod*, se stabilesc principiile fundamentale de onorabilitate în exercitarea profesiei de geodez și se reglementează normele de conduită profesională derivate din aceste principii, obligatorii în exercițiul drepturilor și îndatoririlor geodezului ca profesionist.

(2) Codul stabilește un set de standarde privind morala profesională, garantând integritatea, competența și responsabilitatea membrilor Colegiului Geodezilor din România, în relațiile dintre ei, cu clienții, cu publicul și cu profesia. Respectarea codului este esențială pentru menținerea încrederii publicului în profesia de geodez și pentru promovarea unei practici profesionale de înaltă etică și calitate.

(3) Prezentul cod este emis, de asemenea, în vederea asigurării unor servicii de cea mai înaltă calitate, a promovării unor niveluri mai ridicate de încredere în relația dintre geodezi și beneficiarii lucrărilor acestora și a îmbunătățirii imaginii profesiei de geodez.

(4) Neîndeplinirea normelor de conduită profesională de către geodezii membri ai Colegiului Geodezilor din România, denumit în continuare *Colegiul*, se analizează de către comisiile de disciplină ale acestuia și se sancționează, după caz.

SECȚIUNEA a 2-a

Principii

Art. 2. — În exercitarea profesiei, un geodez trebuie să respecte următoarele principii fundamentale:

a) principiul integrității și onorabilității: geodezul trebuie să își desfășoare activitatea cu onestitate, respectând normele profesionale și etice, asigurând corectitudinea și transparența în toate acțiunile sale;

b) principiul echidistanței, imparțialității și obiectivității: geodezul trebuie să fie echidistant în luarea deciziilor, să analizeze datele cu imparțialitate și să ofere soluții obiective, bazate pe măsurători și calcule riguroase;

c) principiul confidențialității și încrederii: geodezul trebuie să păstreze confidențialitatea informațiilor obținute în cadrul activității sale și să respecte încrederea acordată de clienți și instituții;

d) principiul nediscriminării: geodezul trebuie să trateze toți beneficiarii serviciilor sale în mod egal, fără discriminare pe criterii de rasă, naționalitate, gen, religie sau statut social;

e) principiul competenței profesionale: geodezul trebuie să își mențină și să își îmbunătățească în mod continuu cunoștințele și abilitățile, pentru a asigura servicii de calitate, conforme cu normele și standardele în vigoare;

f) principiul asumării, aplicării dreptului de semnătură și aplicării de onorarii și tarife: geodezul trebuie să își asume responsabilitatea pentru lucrările efectuate, să respecte dreptul de semnătură și să stabilească onorarii și tarife corecte, în conformitate cu legislația și etica profesională;

g) principiul dreptului de autor: geodezul trebuie să respecte dreptul de autor asupra lucrărilor realizate și să protejeze proprietatea intelectuală, recunoscând contribuțiile profesionale ale colegilor săi;

h) principiul interesului public: geodezul trebuie să își desfășoare activitatea având în vedere interesul public, contribuind la dezvoltarea durabilă și la utilizarea responsabilă a resurselor;

i) principiul concurenței loiale: geodezul trebuie să promoveze o concurență sănătoasă în domeniul său, evitând practici neloiale și respectând regulile pieței și ale eticii profesionale;

j) principiul colegialității: geodezul trebuie să manifeste respect și sprijin față de colegii săi, promovând colaborarea și schimbul de cunoștințe în cadrul profesiei;

k) principiul cooperării: geodezul trebuie să colaboreze cu instituțiile, autoritățile și alți specialiști, pentru a asigura

o dezvoltare armonioasă a domeniului și pentru a îmbunătăți calitatea serviciilor oferite.

Art. 3. — Respectarea întru totul a prevederilor prezentului cod constituie obligație profesională și morală fermă pentru fiecare geodez membru al Colegiului.

CAPITOLUL II

Obligații generale

Art. 4. — Geodezul are obligația de a-și exercita profesia conform tuturor prevederilor legale în vigoare, reglementări, reguli tehnice, standarde, norme și coduri de practică europene și naționale, adecvate și impuse de profesia sa și în legătură cu serviciile pe care se angajează să le presteze.

Art. 5. — Geodezul este răspunzător pentru fiecare dintre actele sale profesionale în raport cu prezentul cod.

Art. 6. — Geodezul își va exercita profesia astfel încât în orice moment onorabilitatea, onestitatea, independența profesională și integritatea sa să nu poată fi contestate.

Art. 7. — Geodezul își va putea exprima numai acele puncte de vedere care sunt în concordanță cu opinia sa profesională și va refuza formularea unor opinii de natură să înșele ori să dezinformeze alte persoane sau să discrediteze profesia de geodez prin nerespectarea adevărului, a legii sau a normelor profesiei.

Art. 8. — În exercitarea profesiei, geodezul nu va face niciun fel de discriminări și va face uz de raționamentul său profesional.

Art. 9. — Orice geodez trebuie să se abțină, inclusiv în afara vieții profesionale, de la acte de natură să ducă la desconsiderarea sa și a profesiei de geodez.

Art. 10. — În exercitarea profesiei, geodezul este dator să promoveze și să folosească principiile Colegiului și, de asemenea, să își păstreze independența în raport cu eventuale presiuni ale autorităților publice sau ale unor persoane fizice ori juridice, astfel încât să nu prejudicieze interesele clientului său ori interesul public.

CAPITOLUL III

Norme de conduită profesională

SECȚIUNEA 1

Integritatea și onorabilitatea

Art. 11. — (1) Geodezul are obligația ca pe lucrările pe care le-a elaborat și/sau le-a coordonat să își menționeze explicit titlul, numele și calitatea în care le-a întocmit.

(2) Sunt interzise:

- a) atribuirea de calități nereale;
- b) semnătura de compezență;
- c) utilizarea neautorizată a lucrării în alte scopuri decât cele pentru care a fost realizată;
- d) uzurparea drepturilor de autor;
- e) plagiatul.

Art. 12. — În scopul evitării conflictelor de interese, geodezul cu drept de semnătură nu va putea presta, pentru același client și aceeași lucrare, simultan servicii de execuție și verificare.

Art. 13. — Geodezul se va pronunța cu maximă obiectivitate asupra documentelor care îi sunt supuse spre analiză, indiferent de interesele sau de divergențele sale personale față de autorii documentelor în cauză.

Art. 14. — Geodezul nu are dreptul să accepte avantaje materiale oferite cu scopul de a se lăsa influențat în decizia sa și nici nu va oferi astfel de avantaje pentru a influența deciziile altora.

Art. 15. — Geodezul nu va folosi relațiile personale sau de rudenie pentru a influența deciziile autorităților cu activitate în domeniul geodeziei, în folosul personal și în detrimentul interesului public.

SECȚIUNEA a 2-a

Competența

Art. 16. — Geodezul va angaja o lucrare profesională numai atunci când posedă abilitățile adecvate pentru îndeplinirea

cu deplin respect față de clienți a angajamentelor pe care și le asumă, în conformitate cu competențele deținute. În caz de necesitate, geodezul are obligația de a apela la persoanele competente care îi pot asigura realizarea lucrării la timp și la nivel calitativ ridicat.

Art. 17. — Geodezul este obligat să se preocupe de perfecționarea calificării profesionale, pentru aceasta fiind dator să își îmbogățească permanent cunoștințele în domeniul geodeziei, precum și să aprofundeze evoluțiile relevante în plan profesional.

Art. 18. — Geodezul trebuie să fie receptiv la integrarea și promovarea proiectelor sale și a noilor tehnologii.

Art. 19. — Geodezul are datoria de a se informa asupra normelor specifice, a legilor și reglementărilor profesionale, inclusiv cele ale locului unde profesează, și să le aplice în exercițiul profesiei.

Art. 20. — Geodezul are obligația să se asigure de competența angajaților, asociaților și colaboratorilor săi, să le solicite și să urmărească realizarea de către aceștia a unor prestații de înalt nivel profesional, să le asigure participarea directă și accesul deplin la datele necesare îndeplinirii sarcinilor lor.

Art. 21. — Geodezul are obligația să utilizeze în lucrările sale doar acele materiale, metode și tehnologii care corespund standardelor de calitate pentru proiectul realizat.

SECȚIUNEA a 3-a

Asumarea și contractarea lucrărilor

Art. 22. — Geodezul are obligația de a încheia un contract în formă scrisă sau în orice altă formă agreată de legislația în vigoare, pentru orice prestație remunerată a sa.

Art. 23. — Geodezul are îndatorirea de a trata cu maximă responsabilitate obligațiile asumate prin contract.

Art. 24. — (1) Pentru întocmirea contractelor de prestări servicii și/sau, după caz, de consultanță, precum și a altor contracte se recomandă respectarea legislației de specialitate în vigoare și utilizarea îndrumărilor specifice ale Colegiului.

(2) Contractele de prestări servicii și/sau, după caz, de consultanță, precum și alte contracte vor cuprinde capitole și clauze privind obligațiile asumate și volumul prestației, termenele de realizare, onorariul convenit, etapizarea plăților, obligații și responsabilități ale ambelor părți semnatare, penalități pentru neexecutarea obligațiilor, moduri de recepționare și avizare a documentațiilor, obligația de a răspunde la observațiile și reclamațiile clientului, precum și clauze privind proprietatea intelectuală.

(3) În cazul în care pe parcursul derulării contractului apare necesitatea elaborării unor lucrări suplimentare neprevăzute inițial, a decalării termenelor de predare negociate inițial, a modificării onorariului sau a altor prevederi inițiale, părțile vor conveni, de comun acord, modificarea clauzelor respective prin acte adiționale la contractul de bază.

(4) Recunoscând că încrederea este fundamentală în relațiile cu clienții lor, geodezii respectă confidențialitatea și interesele clienților lor.

(5) Geodezii respectă și protejează confidențialitatea informațiilor dobândite de la clienți. Aceștia se asigură că aceste informații nu sunt divulgate altora, cu excepția circumstanțelor specificate și, în mod normal, cu consimțământul clientului. Aceștia se asigură că această discreție se aplică în mod egal și angajaților lor.

(6) Geodezii oferă servicii obiective, independente și imparțiale. Orice presiuni externe și conflicte de interese trebuie gestionate profesional și se asigură că atât clienții, cât și alte părți interesate sunt pe deplin conștiente de orice risc asupra obiectivității lor.

Art. 25. — Geodezul nu poate subcontracta integral o lucrare angajată de el. Geodezul poate subcontracta unele părți dintr-o lucrare angajată, cu condiția ca interesele clientului să nu fie afectate.

Art. 26. — Geodezul care este legat în exercițiul său profesional printr-un contract individual de muncă cu o unitate

de învățământ de specialitate, își desfășoară activitatea în cadrul unor autorități ale administrației publice centrale ori locale sau în cadrul oricărei persoane juridice de drept public ori privat își asumă toate obligațiile profesionale și morale, conform prezentului cod, și, în mod particular, asigură secretul profesional și independența deciziilor sale.

Art. 27. — Geodezul are obligația de a refuza încheierea de contracte care conduc la nerespectarea legilor sau care contravin prevederilor prezentului cod. El are responsabilitatea de a stabili clauze contractuale care să îi permită întreruperea, la nevoie, a relațiilor contractuale cu acei clienți sau cu acei angajatori care, prin cerințele ori atitudinea lor pe parcursul desfășurării serviciilor contractate, generează situații inacceptabile, ce contravin normelor legale și profesionale.

Art. 28. — În exercitarea profesiei ce se desfășoară în echipă, răspunderea aparține geodezului care are calitatea de coordonator al proiectului, precum și geodezului care efectuează direct o anumită parte din proiect, în limitele competenței ce i-a fost atribuită de coordonatorul de proiect.

SECȚIUNEA a 4-a **Dreptul de semnătură**

Art. 29. — Geodezul cu drept de semnătură are obligația de a semna pe lucrările elaborate, verificate, coordonate de el și/sau sub responsabilitatea sa, părți scrise și desenate, fie prin semnătură olografă sau semnătură electronică, cu precizarea titlului, calității, precum și a numelui, prenumelui și a numărului de înregistrare în Registrul național al geodezilor.

Art. 30. — Geodezul cu drept de semnătură poate semna exclusiv pe documentațiile, proiectele în care se menționează explicit titlul, numele și calitatea în care geodezul respectiv a participat la lucrare și care au fost elaborate în cadrul formei de exercitare a profesiei declarate în Registrul național al geodezilor.

Art. 31. — (1) Geodezului cu drept de semnătură îi este interzisă semnătura de complezență, respectiv aplicarea semnăturii pe documentații, proiecte, lucrări care nu au fost elaborate sub responsabilitatea sa, girând lucrarea întocmită de o persoană care nu este geodez, de un geodez fără drept de semnătură sau cu dreptul de semnătură suspendat și acceptând astfel foloase necuvenite.

(2) Constatarea practicării semnăturii de complezență în cadrul procedurii de cercetare disciplinară efectuate la nivelul comisiilor disciplinare ale Colegiului atrage aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute în Legea nr. 267/2024 privind organizarea, exercitarea profesiei de geodez, precum și înființarea Colegiului Geodezilor din România, în funcție de circumstanțele săvârșirii faptei și proporțional cu gravitatea faptelor.

Art. 32. — Geodezul cu drept de semnătură are posibilitatea să participe la recepția lucrărilor sale conform prevederilor legale.

Art. 33. — Geodezul este responsabil, atunci când exercită dreptul de semnătură, să se asigure că eventuale prejudicii apărute în urma acestui exercițiu pot fi compensate echitabil, prin existența unei asigurări profesionale ori prin alte modalități, specificate în contractul încheiat cu clientul sau angajatorul.

Art. 34. — Geodezul cu drept de semnătură are obligația să păstreze și să arhiveze câte un exemplar al documentațiilor în format electronic elaborate de el sau sub responsabilitatea sa. Geodezul trebuie să asigure păstrarea în siguranță a acestor documentații pe o perioadă de minimum 5 ani prin implementarea de măsuri adecvate și să faciliteze accesul la acestea la solicitarea Colegiului. Arhivarea trebuie să se facă respectând prevederile legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 5-a **Onorarii**

Art. 35. — Pentru serviciile prestate în relațiile contractuale stabilite cu clientul, geodezul are dreptul să beneficieze de un onorariu just, negociat în mod liber cu acesta.

Art. 36. — Geodezul nu trebuie să propună un onorariu ferm dacă nu are suficiente informații cu privire la tipul, natura și complexitatea lucrării.

Art. 37. — Toate onorariile stabilite vor fi în raport direct cu calitatea lucrării, atât din punctul de vedere al prestigiului profesiei, cât și din punctul de vedere al onestității față de client.

Art. 38. — Sunt interzise următoarele procedee, care facilitează practicarea de onorarii subevaluate și concurență neloială:

a) utilizarea unor resurse umane fără contract de muncă, fără remunerație sau cu remunerație nelegal atribuită, fără a fi înregistrată contabil;

b) participarea la licitații pentru lucrări în domeniul geodeziei fără a prezenta proveniența logisticii utilizate, echipamente, tehnologii etc., respectiv a personalului cu drept de semnătură implicat în lucrare, toate acestea fiind raportate direct cu calitatea lucrării;

c) deținerea și/sau utilizarea de software fără licență sau a căror licență este deținută de alte entități neimplicate în lucrare.

SECȚIUNEA a 6-a **Dreptul de autor**

Art. 39. — Geodezul este răspunzător ca pe lucrările elaborate, coordonate în echipă de el sau sub responsabilitatea sa să fie menționate explicit titlul, numele și calitatea tuturor celor care au întocmit documentele respective sau, după caz, sunt coautori ai lucrării.

Art. 40. — Geodezul nu își va însuși proprietatea intelectuală și nici nu va încerca să obțină avantaje nemeritate din munca altui geodez sau colaborator. În acest sens, el va preciza în mod explicit aportul fiecărui geodez la îndeplinirea misiunii profesionale.

Art. 41. — Geodezul salariat are dreptul de a se asigura că în contractul său de muncă încheiat cu angajatorul sunt prevăzute clauze specifice privind drepturile sale de autor, morale și patrimoniale, precum și compatibilitatea serviciilor solicitate cu prevederile prezentului cod.

Art. 42. — Geodezul care părăsește entitatea unde a elaborat documentații sau părți de documentații în calitate de autor sau coautor poate solicita o copie a respectivelor documentații, pe care o obține numai cu acordul conducerii entității.

Art. 43. — Geodezii care elaborează o lucrare în echipă, fără a se putea diferenția contribuția fiecăruia dintre coautori, sunt obligați să ceară acordul tuturor membrilor echipei pentru utilizarea materialului elaborat colectiv, potrivit dispozițiilor legale în materie.

Art. 44. — Geodezul are dreptul de a păstra și de a arhiva lucrările elaborate de el și de echipa lui, conform legii.

CAPITOLUL IV **Norme de conduită în relația cu clientul**

SECȚIUNEA 1 **Încrederea reciprocă**

Art. 45. — Relațiile dintre geodez și clienții săi se bazează pe onestitate, probitate, corectitudine și confidențialitate.

Art. 46. — Înainte de a angaja o lucrare, geodezul are obligația să informeze clientul asupra competențelor pe care le deține în domeniu și pentru care are drept de semnătură, asupra formei în care își exercită dreptul de semnătură, să informeze asupra competențelor angajaților săi și ale eventualilor colaboratori, precum și asupra cheltuielilor probabile pe care lucrarea comandată le implică.

Art. 47. — Geodezul nu poate acționa decât în limitele contractului încheiat cu clientul său, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 48. — Geodezul poartă întreaga răspundere a lucrărilor, care intră în competența sa conform legii și pentru care și-a angajat competența și reputația profesională. Orice intervenție a clientului/beneficiarului în lucrare și/sau în execuția acesteia

fără acordul geodezului este de natură să îl exonereze pe acesta de responsabilitate.

Art. 49. — În relațiile cu terții geodezul va acționa întotdeauna numai în interesul legitim al clientului și în concordanță cu interesul public.

Art. 50. — Geodezul nu își va asuma angajamente care implică situații sau atitudini incompatibile cu îndatoririle sale de ordin profesional ori care sunt susceptibile să creeze îndoială asupra probității sale profesionale.

Art. 51. — Geodezul are obligația de a-și informa clientul, în timp util, privitor la orice modificare intervenită în legătură cu prestația sa și care ar putea influența calitatea sau costurile lucrării.

Art. 52. — Geodezul este obligat să păstreze confidențialitatea privind intențiile și interesele clientului său în legătură cu lucrările contractate sau în curs de execuție, cu excepția informațiilor de interes public, a celor care divulgă o încălcare a legii sau pentru care există aprobarea expresă a clientului.

Art. 53. — Obiectul secretului îl constituie tot ceea ce geodezul, în calitatea lui de profesionist, a aflat direct sau indirect în legătură cu clientul, cu viața intimă a acestuia ori a familiei sale și a aparținătorilor sau în legătură cu organizarea și funcționarea unei societăți ori instituții, cu excepția informațiilor referitoare la o posibilă încălcare a legii.

Art. 54. — Geodezul are responsabilitatea de a se asigura că secretul profesional este păstrat de către angajații și colaboratorii săi.

Art. 55. — Situația în care legea sau o instanță judecătorească obligă geodezul să dezvăluie aspecte privind secretul profesional nu constituie abatere disciplinară.

Art. 56. — Secretul profesional persistă și după încetarea contractului cu clientul.

Art. 57. — Geodezul răspunde disciplinar pentru destăinuirea secretului profesional.

CAPITOLUL V

Norme de conduită în interes public

SECȚIUNEA 1

Interesul public

Art. 58. — Geodezul va acorda maximă atenție impactului social și impactului asupra mediului pe care activitatea lui le poate avea.

Art. 59. — Geodezul va sprijini autoritățile competente pentru respectarea legislației în domeniul profesiei și se va conforma termenelor prevăzute de lege în ceea ce privește avizarea și aprobarea documentațiilor, în situația în care își desfășoară activitatea în domeniul verificării, avizării, aprobării, controlului și expertizei tehnice a lucrărilor de geodezie.

Art. 60. — (1) Geodezului funcționar public și/sau personal contractual într-o autoritate publică îi este interzis să folosească funcția sa în scopul atragerii de comenzi în interes personal, direct sau indirect, fiind obligat să aplice cu strictețe principiile legalității, imparțialității și obiectivității în procesul avizării și aprobării documentațiilor.

(2) Geodezul trebuie să evite orice conflict de interese și să se retragă din activitățile care contravin legislației și normelor deontologice aplicabile, protejând astfel integritatea profesiei și interesul public.

SECȚIUNEA a 2-a

Promovarea geodezului în spațiul public

Art. 61. — (1) Geodezul își poate face promovare profesională numai pe baza propriilor realizări, evitând promovarea portofoliului profesional propriu într-o manieră falsă, înșelătoare sau exagerată.

(2) Publicitatea trebuie să reflecte cu exactitate competențele și realizările geodezului, respectând integritatea și demnitatea profesiei.

Art. 62. — Nu sunt considerate acțiuni de publicitate făcute de geodez în folosul său acele manifestări în care numele său

și aspecte ale activității sale profesionale sunt menționate în scrieri literare ori de specialitate, în mass-media, realizate de către terți în scopul informării publicului și nici acele intervenții publice ale geodezului cu referire la activitatea sa, dacă acestea sunt motivate și nu sunt plătite de geodez.

Art. 63. — Geodezul are dreptul să facă publice realizările sale prin descrieri și imagini, care constituie proprietatea sa intelectuală, asigurându-se că orice utilizare publică a acestora respectă drepturile de autor ale altor persoane și integritatea lucrărilor, după caz.

Art. 64. — Geodezul poartă întreaga responsabilitate asupra domeniului său de activitate atunci când participă la o lucrare, la o consultare publică sau licitație.

CAPITOLUL VI

Norme de conduită în relația cu colegii

SECȚIUNEA 1

Corectitudinea

Art. 65. — Geodezii sunt profesioniști, politicoși și onești în toate relațiile lor cu colegii geodezi. Aceștia susțin și încurajează dezvoltarea unei culturi profesionale comune și a unei identități atât la nivel național, cât și european. Geodezul își va construi reputația profesională pe baza meritelor, performanțelor și efortului propriu, fără a denigra sau desconsidera activitatea altui coleg geodez.

Art. 66. — Concurența dintre geodezi se bazează pe competența și calitatea serviciilor profesionale oferite clienților. Sunt interzise și se consideră concurență neloială următoarele acțiuni:

a) tentativa sau acțiunea de atragere ori de deturnare a clienților prin denigrarea sau discreditarea altui geodez;

b) subevaluări intenționate ale onorariilor lucrărilor, având cunoștință de oferta anterioară a unui coleg geodez, făcute nelegal cu intenția de a obține lucrarea în detrimentul colegului;

c) utilizarea unor informații de specialitate nepublicate, la care geodezul a avut acces pe căi nelegale, în scopul avantajării sale în competiția cu alți colegi;

d) efectuare de lucrări executate anterior de alți colegi fără a verifica dacă contractele anterioare au fost reziliate sau s-a renunțat la ele.

Art. 67. — Geodezul nu va încerca să înlocuiască un alt geodez din calitatea și atribuțiile profesionale sau oficiale deținute de acesta decât pe calea participării la o selecție legal organizată.

Art. 68. — Geodezului îi este interzisă orice acțiune nelegală de obținere a unei comenzi pentru o lucrare în care un alt geodez și-a asumat misiuni față de client, de care are cunoștință.

Art. 69. — Geodezul solicitat direct și motivat de un client să înlocuiască un alt geodez în misiunile sale este obligat să îl înștiințeze pe acesta din urmă înainte de a-și asuma respectivele misiuni.

Art. 70. — Geodezul nevoit să înlocuiască un alt geodez în misiunile sale trebuie să o facă cu respectarea dreptului de autor.

Art. 71. — În cazul unui coleg decedat, geodezul care a preluat lucrarea defunctului este obligat:

a) să protejeze drepturile de autor ale moștenitorilor legali ai acestuia;

b) să nu aducă atingere onoarei și reputației profesionale a acestuia;

c) să respecte prevederile legale în materie, eventuale clauze testamentare ori dorințe exprimate de autor, precum și regulile instituite de Colegiu pentru asemenea situații.

Art. 72. — Calomnierea unui coleg sau formularea publică de critici nefondate ce ar putea să îi prejudicieze acestuia reputația profesională este susceptibilă de a fi sancționată disciplinar. Este de dorit ca geodezii să ia apărarea unui coleg atacat în mod nedrept, pentru a se restabili onorabilitatea acestuia.

SECȚIUNEA a 2-a
Respectul reciproc

Art. 73. — Relațiile dintre geodezi se bazează pe respect, întrajutorare și asistență morală reciprocă și pe respectarea dreptului de autor.

Art. 74. — Geodezul care este solicitat să își exprime public părerea asupra lucrării altui geodez îl va anunța pe acesta.

Art. 75. — Geodezul va aduce la cunoștința autorului unei lucrări și, după caz, a Colegiului abuzurile pe care le constată sau despre care a fost înștiințat cu privire la lucrarea celui coleg.

Art. 76. — (1) Membrii Colegiului nu trebuie să discrimineze pe criterii de rasă, sex, religie, handicap, stare civilă, orientare sexuală, vârstă, naționalitate, etnie sau orice altă caracteristică protejată de lege. Toate activitățile profesionale și interacțiunile trebuie să respecte principiul egalității de șanse și tratament.

(2) Membrii Colegiului trebuie să se abțină de la orice formă de hărțuire, inclusiv hărțuire morală sau sexuală, atât în cadrul relațiilor profesionale, cât și în toate interacțiunile lor profesionale. Hărțuirea, definită ca orice comportament nedorit care afectează demnitatea unei persoane și creează un mediu de lucru ostil, intimidant, degradant, umilitor sau jignitor, este strict interzisă.

(3) Fiecare membru al Colegiului are obligația de a respecta și aplica politica privind prevenirea discriminării și hărțuirii la locul de muncă din legislația națională și internațională relevantă în acest domeniu.

(4) Orice membru al Colegiului care constată sau este victima unui comportament discriminatoriu sau de hărțuire are dreptul să raporteze incidentul Colegiului. Persoanele dovedite a fi vinovate de astfel de comportamente vor fi sancționate disciplinar, sancțiunile putând varia de la avertisment până la suspendarea dreptului de semnătură și, după caz, suspendarea calității de membru al Colegiului, în funcție de gravitatea faptei.

(5) Colegiul se angajează să asigure un mediu de lucru sigur și lipsit de discriminare sau hărțuire pentru toți membrii săi. În acest sens, va implementa măsuri de prevenție și va trata cu maximă seriozitate orice reclamație privind discriminarea sau hărțuirea.

Art. 77. — Geodezul care părăsește forma de organizare din care face parte este obligat să reglementeze în scris transferul de obligații și drepturi cu privire la:

- a) continuarea lucrărilor proprii neterminate;
- b) drepturile bănești și drepturile de autor ce îi revin.

Art. 78. — Geodezul asociat care părăsește forma de organizare din care face parte va stabili pe cale amiabilă cu foștii săi parteneri eventuala preluare a unor contracte sau părți de contracte în derulare, cu acordul clienților.

Art. 79. — Orice neînțelegere între geodezi referitoare la exercitarea profesiei se recomandă a fi supusă medierii unei terțe persoane, conform legii, investită cu încrederea părților, înainte de sesizarea instanțelor disciplinare sau, după caz, a celor judecătorești.

Art. 80. — Geodezul cu drept de semnătură îndrumător al unui geodez stagiar în baza unui angajament îl va îndruma pe acesta în mod gratuit și va crea condițiile pentru transmiterea cunoștințelor profesionale și a unei conduite etice corespunzătoare.

Art. 81. — Geodezul stagiar are obligația de a informa geodezul îndrumător asupra unor eventuale relații personale, profesionale sau comerciale cu clienții acestuia, în conformitate cu reglementările Colegiului.

Art. 82. — Geodezul stagiar are obligația de a se înscrie în Colegiu și de a respecta prevederile prezentului cod, precum și legislația aplicabilă activității pe care o desfășoară în calitatea pe care o are.

CAPITOLUL VII

Norme de conduită în relația cu Colegiul

Art. 83. — Relațiile geodezilor cu Colegiul, drepturile și obligațiile față de acesta sunt stipulate în lege, în Regulamentul de organizare și funcționare și de exercitare a profesiei de geodez din România și în actele normative interne, emise potrivit legii.

Art. 84. — Geodezul are datoria de a aduce la cunoștința Colegiului situațiile în care prevederile prezentului cod nu au fost respectate, în scopul protejării principiilor prevăzute la art. 4.

Art. 85. — (1) Membrii Colegiului au obligația de a manifesta un comportament onest, transparent și loial față de Colegiu, recunoscând rolul esențial pe care acesta îl are în reprezentarea intereselor lor profesionale în fața legiuitorului și a altor autorități.

(2) Membrii Colegiului pot să coopereze în mod activ și să furnizeze informații corecte și complete atunci când Colegiul le solicită sprijinul în activitățile sale de reprezentare, inclusiv în procesul de consultare publică, revizuirea reglementărilor și orice altă acțiune întreprinsă în interesul profesiei.

(3) Membrii au obligația de a nu face declarații false sau denigratoare la adresa Colegiului și a membrilor săi.

(4) Membrii sunt încurajați să contribuie constructiv la îmbunătățirea funcționării și eficienței Colegiului, propunând sugestii și soluții care să sprijine misiunea de reprezentare și protecție a intereselor profesionale ale tuturor geodezilor.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 86. — Nerespectarea prevederilor prezentului cod se sancționează conform art. 35 din Legea nr. 267/2024.

Art. 87. — Orice geodez titular al dreptului de autor asupra lucrărilor realizate personal are dreptul să dețină copii ale acestora, pentru portofoliul profesional, în scopul protejării drepturilor de autor, dacă acestea au fost dobândite conform legii și prezentului cod.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

